

PLANOWANIE SUKCESU

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 18 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Koh 12,1; Rdz 2,15; 1 Tm 5,8; Kol 3,23-24; Rdz 39,2-5; Prz 3,5-8.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Cokolwiek czynicie, z duszy czyńcie jako dla Pana, a nie dla ludzi, wiedząc, że od Pana otrzymacie jako zapłatę dziedzictwo, gdyż Chrystusowi Panu służycie” (Kol 3,23-24).

Większość ludzi chce wieść udane i szczęśliwe życie. Oczywiście w upadłym świecie, w którym zdarzają się tragedie i nieszczęścia, ten cel nie zawsze jest łatwy do osiągnięcia.

Ponadto pozostaje pytanie, jak zdefiniować sukces. Weźmy na przykład Józefa w Egipcie. Jeśli ktoś kiedykolwiek odniósł sukces, to z pewnością był to on. Z więzienia trafił do pałacu. Z drugiej strony mamy przykład Jana Chrzciciela. Z więzienia trafił do grobu. Czy jego życie zakończyło się sukcesem? Wszystko zależy od tego, jak zdefiniujemy sukces.

W tym tygodniu przyjrzymy się pojęciu sukcesu w kontekście podstaw szarfarstwa i zasad gospodarowania finansami. Bez względu na to, kim jesteśmy i gdzie żyjemy, pieniądze i finanse są częścią naszego życia, czy tego chcemy, czy nie. Jakie praktyczne kroki możemy podjąć, które, choć nie gwarantują sukcesu, pomogą nam uniknąć najczęstszych pułapek i błędów utrudniających finansowy sukces?

Przeczytaj Koh 12,1. Jakie przesłanie dla nas jest zawarte w tym wersecie?

.....

Gdy młodzi ludzie wkraczają w dorosłość, muszą zacząć myśleć o zarabianiu na podstawowe potrzeby — pożywienie, ubiór i dach nad głową. Jezus powiedział nam, jak powinniśmy tworzyć naszą hierarchię potrzeb:

— „Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane” (Mt 6,33).

Oczywiście starsze osoby, które nie przyjęły Jezusa w młodości, nadal mają czas, by podjąć właściwe decyzje w kwestii szafarstwa.

W Rdz 28,20-22 Jakub dokonał pewnych ważnych życiowych wyborów, zarówno w sprawach duchowych, jak i w kwestii finansów. We śnie Bóg przedstawił się Jakubowi jako „Pan, Bóg Abrahama, ojca twego, i Bóg Izaaka!” (Rdz 28,13). Składając ślubowanie Bogu, Jakub powiedział:

— „Pan będzie Bogiem moim” (Rdz 28,21).

Przeczytaj Rdz 29,9-20. Dlaczego ważny jest czas tego wydarzenia w życiu Jakuba?

.....

Gdy Jakub powziął duchowe i finansowe zobowiązania wobec Boga, Pan skierował go do Racheli przy studni (zob. Rdz 29,9-20). Właściwą rzeczą jest podjąć duchowe i życiowe decyzje przed zawarciem związku małżeńskiego. Twój współmałżonek powinien wiedzieć, *na co się pisze*. Czy osoba, którą wybrałeś, jest wierną chrześcijanką? Jakiego rodzaju pracę wykonuje? Czy jest nauczycielką, pielęgniarką, prawniczką, sprzątaczką? Jaki ma zawód? Jakie będzie wasze wspólne życie? Przed zawarciem małżeństwa trzeba też sobie odpowiedzieć na następujące pytania: Jakie macie wykształcenie? Czy jesteście zadłużeni i na jaką kwotę? Czy jesteście gotowi przyjąć na siebie odpowiedzialność związaną z małżeństwem?

Przeczytaj 2 Kor 6,14-15. Dlaczego zasada ta jest tak ważna w kontekście wyboru partnera życiowego? Choć przestrzeganie tej zasady nie gwarantuje udanego małżeństwa, dlaczego zwiększa szanse na małżeński sukces?

.....

.....

Jeśli nie jesteś niezależny finansowo albo nie masz funduszu powierniczego, na który rodzice odkładają ci fortunę, tak iż nigdy nie będziesz musiał pracować (w wielu takich przypadkach pieniądze, które miały być błogosławieństwem, okazują się przekleństwem), to prędzej czy później będziesz musiał podjąć pracę, by zarobić na swoje utrzymanie. Ideałem jest wybrać właściwe dla siebie zajęcie (które jest twoją pasją, a jednocześnie da ci dobry dochód), zdobyć odpowiednie kwalifikacje, znaleźć miejsce pracy i pracować przez wiele lat w tej branży, osiągając coraz to wyższy poziom fachowości. Jednak nie zawsze udaje się osiągnąć ten ideał.

Przeczytaj Rdz 2,15 (zob. także Koh 9,10 oraz 2 Tes 3,8-10). Co oznacza fakt, że jeszcze przed pojawieniem się grzechu Adam (i z pewnością także Ewa) miał wykonywać pracę? W jakiej sytuacji praca może być przekleństwem?

.....

Oczywiście praca ta nie była karą. Miała służyć dobru ludzi. Nawet w raju, gdzie nie było grzechu, śmierci ani cierpienia, Bóg uświadomił ludziom, że do szczęścia potrzebują użytecznej pracy.

„Adamowi powierzono pracę polegającą na pielęgnowaniu ogrodu. Stwórca wiedział, że Adam nie będzie szczęśliwy bez zajęcia. Piękno ogrodu było dla niego rozkoszą, ale nie wystarczało. Musiał mieć pracę, aby wykorzystywać siłę i zręczność, jakimi został obdarzony. Gdyby szczęście polegało na bezczynności, to człowiek w swoim świętym i niewinnym stanie nie robiłby nic. Ale Ten, który stworzył człowieka, wiedział, co jest mu potrzebne do szczęścia. Gdy tylko Adam został powołany do życia, otrzymał wyznaczoną mu pracę. Obietnica przyszłej chwały i postanowienie, iż człowiek musi pracować w trudzie na codzienny chleb, pochodzą od tego samego tronu”³⁵.

Po upadku, gdy praca (jak wszystko inne) została skażona przez grzech, Bóg powiedział Adamowi:

— „Przeklęta niech będzie ziemia z powodu ciebie! W mozołach żywić się będziesz z niej po wszystkie dni życia swego!” (Rdz 3,17).

Zwróć uwagę na to, że Bóg przeklął ziemię z powodu Adama, a więc niejako dla jego dobra, gdyż jako upadły człowiek Adam potrzebował trudu w pocie czoła.

Co takiego jest w pracy, co (z założenia) czyni ją błogosławieństwem dla nas?

³⁵ Ellen G. White, *Our High Calling*, Waszyngton 1961, s. 223.

Jak to już zauważyliśmy, Bóg postanowił, że ludzie mają wykonywać pracę. Ta część naszego życia (okres pracy) trwa zazwyczaj około czterdziestu lat. Dla wielu ludzi jest to czas, gdy wydają na świat dzieci i kształcą je, a także nabywają mieszkanie/dom i inne kosztowne rzeczy. Może to być czas znacznego napięcia finansowego. Jest to trudny okres, w którym potrzeby finansowe są największe, a rodzina uczy się współdziałać ze sobą, rozwijając dożgonne więzi. W tym czasie napięcia finansowe grożą rozpadem małżeństwa. Rodziny, w których oboje małżonkowie są chrześcijanami, chętniej podążają za biblijnymi zasadami i są bardziej stabilne.

Przeczytaj 1 Tm 5,8; Prz 14,23; Kol 3,23-24. Jakie ważne wskazówki w kwestii rodzinnych finansów znajdujemy w tych wersetach?

.....

W wielu rodzinach mąż jest głównym żywicielem, nawet jeśli oboje małżonkowie pracują. Oczywiście, zdarzają się niespodziewane sytuacje — choroby, problemy ekonomiczne, nieszczęścia — które sprawiają, że życie jest dalekie od ideału. Nieprzewidziane trudności wymagają poczynienia odpowiednich przystosowań.

Dzieci wydane na świat w tym okresie *Pismo Święte* nazywa „dziedzictwem od Pana” (Ps 127,3 BG). Musimy pamiętać, że wydanie dzieci na świat pociąga za sobą wielką odpowiedzialność. Obowiązkiem chrześcijańskich rodziców jest wychować dzieci tak, by stały się samodzielnymi dorosłymi osobami w tym życiu i przygotowały się do przyszłego życia. Oto trzy wskazówki dla rodziców:

1. *Zapewnijcie rodzinie właściwą chrześcijańską atmosferę.* Obejmuje to regularne i interesujące nabożeństwa rodzinne, uczestnictwo w szkole sobotniej oraz wierne oddawanie dziesięciny i składanie darów. Są to ważne nawyki, które powinny być ukształtowane w młodości.

2. *Uczcie dzieci gotowości do pracy i cenienia jej.* Dzieci odkrywają, że pilność i solidność w pracy zawsze są zauważane, doceniane i wynagradzane. Nauczają się, że pieniądze dostajemy za poświęcenie czasu na pracę dla innych polegającą na dostarczaniu towarów i usług, za które nasi bliźni są gotowi zapłacić.

3. *Pomoc w zdobyciu dobrego wykształcenia.* Edukacja jest kosztowna, zwłaszcza ta w prywatnych chrześcijańskich szkołach. Jednak rodzice, którzy planują przyszłość swoich dzieci, zarówno doczesną, jak i wieczną, wiedzą, że warto poczynić taką inwestycję.

Oczywiście nikt nie ma gwarancji, że jego dzieci wybiorą dobrą drogę. Dla czego rodzice nie powinni winić siebie za błędne wybory swoich dorosłych dzieci?

Ostatni etap życia uwieńczonego sukcesem może być potencjalnie najbardziej przyjemny, pod warunkiem że wcześniejsze lata zostały spędzone mądrze i udało się uniknąć nieprzewidzianych zdarzeń. W idealnej sytuacji rodzice wychowali swoje dzieci tak, że stały się one samodzielnymi dorosłymi osobami, kredyt na mieszkanie/dom został spłacony, a potrzeby komunikacyjne są zaspokojone. Starsze małżeństwo nie ma już żadnych długów i posiada dostateczne dochody, by zadbać o wszystkie swoje potrzeby w okresie życia emerytalnego.

Bóg wzywa swoje dzieci do wyższego standardu w pracy i życiu. Ten wymóg to prawo Boże wpisane w nasze serce (zob. Jr 31,33) i odzwierciedlające się w naszym charakterze. Gdy społeczeństwo ulega rozkładowi, a chrześcijańska nauka jest rozwadniana i minimalizowana, coraz ważniejsze staje się to, by autentyczni chrześcijanie żyli i pracowali na poziomie nacechowanym nie-nagannością. *Biblia* mówi: „Cenniejsze jest dobre imię niż wielkie bogactwo, lepsza przychylność niż srebro i złoto” (Prz 22,1).

Biblia zawiera przykłady pracodawców, którzy rozumieli, jakim błogosławieństwem byli dla nich pobożni pracownicy. Gdy Jakub postanowił opuścić swojego teścia, Labana, by wrócić do swojej rodziny i ojczyzny, Laban namawiał go do pozostania, mówiąc:

— „Jeśli znalazł łaskę u ciebie, zostań u mnie, bo poznałem z wróżby, że Pan błogosławił mi przez wzgląd na ciebie” (Rdz 30,27).

Gdy Józef znalazł się w niewoli, jego pan, Potyfar, szybko przekonał się o jego sumienności i zdolnościach organizacyjnych, więc awansował go na zarządcę całego swojego domu.

Przeczytaj Rdz 39,2-5. Choć tekst biblijny nie wyjaśnia tego szczegółowo, jak wyobrażasz sobie postępowanie Józefa, które sprawiło, że jego pan traktował go z takim zaufaniem i taką przychylnością?

„A więc: Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą” (1 Kor 10,31). Zatem w naszej pracy i zarządzaniu finansami, podobnie jak we wszystkim, co czynimy, powinniśmy postępować tak, by przynosić chwałę Bogu. On bowiem daje nam wiedzę i siłę do odnoszenia życiowych sukcesów.

„Twoja, Panie, jest wielkość i moc, i majestat, i sława, i chwała, gdyż wszystko, co jest na niebie i na ziemi, do ciebie należy, twoim, Panie, jest królestwo i Ty jesteś wyniesiony jako głowa nad wszystko. Od ciebie pochodzi bogactwo i chwała, Ty władasz nad wszystkim, w twojej ręce jest siła i moc, w twojej ręce jest to, aby uczynić kogoś wielkim i mocnym” (1 Krn 29,11-12).

Jakimi zasadami się kierujesz, nie tylko w pracy, ale i w całym życiu? Jakich zmian w tej kwestii musisz dokonać?

We współczesnym świecie wielu ludzi uchodzi za specjalistów od zarządzania pieniędzmi, ale Bóg ostrzega nas przed zasięgnięciem u nich rady w kwestii posługiwania się środkami, które On nam powierzył. „Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą bezbożnych ani nie stoi na drodze grzeszników, ani nie zasiada w gronie szyderców, lecz ma upodobanie w zakonie Pana i zakon jego rozważa dniem i nocą. Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, wydające swój owoc we właściwym czasie, którego liść nie więdnie, a wszystko, co uczyni, powiedzie się” (Ps 1,1-3).

Zatem człowiek, który ma upodobanie w prawie Bożym (w tym przypadku pojęcie prawa należy rozumieć szeroko jako synonim Słowa Bożego), będzie błogosławiony. To takie proste. Taki człowiek będzie miał powodzenie, czyli będzie odnosił sukcesy.

Przeczytaj Prz 3,5-8. Jak możemy stosować tę zasadę w podstawowym zarządzaniu swoimi finansami?

Przegląd biblijnych rad dotyczących zarządzania finansami pozwala nam odkryć bardzo cenne wskazówki. Przyjrzyjmy się siedmiu z nich.

1. *Bądź człowiekiem zorganizowanym. Opracuj plan wydatków* (zob. Prz 27,23-24). Wiele rodzin po prostu egzystuje od wypłaty do wypłaty. Bez choćby prostego planu zarobków, wydatków i oszczędności życie jest znacznie bardziej stresujące.

2. *Wydawaj mniej niż zarabiasz. Zdecyduj się nie żyć ponad stan* (zob. Prz 15,16). Wiele rodzin w krajach zachodniej cywilizacji wydaje więcej niż zarabia. Jest to możliwe dzięki dostępności kredytów i debetów. Ci, którzy zadłużają się w ten sposób, ściągają na siebie poważne problemy.

3. *Oszczędzaj część każdej wypłaty* (zob. Prz 6,6-8). Oszczędzamy, by w przyszłości dokonać większych zakupów i mieć środki w nieprzewidzianych sytuacjach, takich jak wypadek czy choroba. Oszczędności przydadzą się także w późniejszych latach życia, gdy wiek i stan zdrowia nie pozwolą nam pracować.

4. *Unikaj długu jak zarazy* (zob. Prz 22,7). Odsetki to jeden z wydatków, bez których doskonale można się obyć. Osoba czy rodzina żyjąca z długami, za pożyczone pieniądze, żyje dzisiaj za to, co ma nadzieję zarobić w przyszłości. Gdy nastąpią niespodziewane zmiany, może dojść do poważnych problemów finansowych.

5. *Bądź pilnym pracownikiem*. „Leniwy wiele pożąda, a jednak nic nie ma, lecz dusza pilnych jest obficie nasycona” (Prz 13,4).

6. *Bądź wierny Bogu w sprawach finansowych* (zob. Pwt 28,1-14). Żadna rodzina nie może sobie pozwolić na życie bez Bożego błogosławieństwa.

7. *Pamiętaj, że ten świat nie jest naszym prawdziwym domem*. Sposób zarządzania finansami mówi dużo o naszych priorytetach (zob. Mt 25,14-21).

DO DALSZEGO STUDIUM

„Żaden plan, czy to w interesach, czy życiu prywatnym, nie jest właściwy ani doskonały, jeżeli obejmuje tylko krótkie chwile życia doczesnego, a pomija wielkie sprawy życia wiecznego. (...). Zanim człowiek osiągnie taki poziom duchowy, aby złożyć skarby swoje przed tronem Najwyższego w niebie, musi wzbogacić i uszlachetnić swoją naturę jeszcze za życia na tym świecie”³⁶.

„Pierwszorzędna zasada, będąca fundamentem wszystkich uczciwie prowadzonych spraw i zapewniająca powodzenie w każdej dziedzinie, to zasada uznania prawa własności Boga. Stwórca Wszechrzeczy jest pierwszym Prawowitym Właścicielem Wszystkiego, co istnieje. My jesteśmy Jego rządcami, gospodarzami i sługami. Wszystko, co posiadamy, powierzył nam Pan w opiekę i w naszej działalności kierować się musimy Jego wskazówkami”³⁷.

Pod wpływem presji związanej z finansowym utrzymaniem rodziny wielu chrześcijan ogranicza swoje obowiązki do zarabiania na życie. Jednak jako chrześcijanie mamy także obowiązek uczestniczenia w realizacji wielkiego ewangelizacyjnego zlecenia danego przez Jezusa swoim wyznawcom. Po zacytowaniu tego zlecenia z Mk 16,15 Ellen G. White napisała: „Nie oznacza to, że wszyscy są powołani do służby duchownego czy też misji w podstawowym znaczeniu tych słów, ale wszyscy mogą być Jego współpracownikami, gdy zanoszą bliźnim radosną nowinę. Wszystkich ten rozkaz dotyczy: wielkich i małych, uczonych i prostych, starych i młodych”³⁸.

„Powinniśmy w naszym życiu bardziej stosować się do zamierzeń Boga. Musimy jak najlepiej czynić to, co jest nam najbliższe; musimy drogi nasze polecić Bogu, zwrócić uwagę na znaki Jego opatrności; są to niezawodne reguły, które kryją w sobie właściwy wybór zawodu”³⁹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jak jako chrześcijanie definiujemy życiowy sukces? Czym różni się to, co świat uważa za sukces i co my uważamy za sukces? Weźmy na przykład Jana Chrzciciela. Jak określiłbyś jego życie, które zakończyło się uwięzieniem i straceniem na życzenie złej kobiety? Czy nazwiesz to sukcesem? Jak możesz uzasadnić swoją odpowiedź?

2. Jak możemy wyjaśnić fakt, iż jest wielu ludzi sukcesu, którzy nie przestrzegają biblijnych zasad zarządzania bogactwem ani biblijnych zasad życia w ogólności? Jak wyjaśnisz przypadki tych ludzi, którzy starają się przestrzegać tych zasad i nie odnoszą sukcesu? Niektórzy z nich ciężko chorują albo spotykają ich nieszczęścia. Jak możemy to zrozumieć?

³⁶ Ellen G. White, *Wychowanie*, Warszawa 1992, s. 101.

³⁷ Tamże, s. 96.

³⁸ Tamże, s. 185.

³⁹ Tamże, s. 187-188.